

A Fradi dics? múltja, 54.rész - 1956

2009 június 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Sorozatunk olyan évszámhoz érkezett, amely sorsfordítóná vált a magyar nemzet történelmében. Természetes, hogy ez a Fradit sem hagyta érintetlenül. A nép, az istenadta nép, a politikacsinálók legnagyobb meglepetésére felkelt a zsarnokság ellen.

Ferencváros, mint kerület is aktív részese volt a történéseknek, amib?l a klub sem maradhatott ki. Újjászületett, visszavette nevét és színeit, amit a szívekb?l úgysem tudott kitörölni senki.

Az események indokolják, hogy ezúttal eltérünk a sorozat eddigi hagyományaitól és inkább id?rendi sorrendben haladunk. Tehetjük ezt azért is, mert hivatalos bajnokságról nem beszélhetünk, a történelem zivatarában azt nem lehetett befejezni, eredményt nem hirdethettek.

Az elmúlt részt ott fejeztük be, hogy a csapat Máltán búcsúztatta az óévet. Nos, az újévet is ott köszöntötte. A Fradi (akkor még Kinizsi) 1956. január 1-jén az ugyancsak ott túrázó BSK Belgrad csapatával játszott és 2:1-re gy?zött. Négy nappal kés?bb a máltai Floriana ellen ugyanezt az eredményt hozta. További négy nap elteltével a máltai válogatott próbált revansot venni a szilveszter napi eredményért (2:2). Nem sikerült neki, de úgy is mondhatjuk, nekünk sem sikerült, hiszen ezúttal 0:0-ás döntetlen született.

Hazatérve Máltáról folytatódott a felkészülés a hazai feladatokra. Február 12-én Siófokra vizitált a csapat, az id?pontból sejteth?en nem nyaralni. Egy MNK selejtező volt a feladat, amit 11:0-ás sikerrel vettek. Két héttel kés?bb már az Üll?i úton volt kupafellépés, ahol a Tatabányai Bányász lett a csalódott ellenfél, hiszen 4:0-ra kikapott. Két meccs, két gy?zelem, 15:0-ás gólkülönbség, azaz kecsegtető idénykezdet. A folytatásról azonban itt nem tudunk beszámolni, mert ez az a sorozat, ami a nemzetközi labdarúgásban példátlan módon több évig tartott. Minden évben egy kicsit tettek hozzá.

Elkezdődött viszont a bajnokság március 4-én Pécsen, ahol a Fradi (akkor még Kinizsi) 3:1-re nyert a helyi Dózsa ellen. Ha már a déli végeken jártak, átruccantak Belgrádba a BSK csapatához, hogy megmérk?zzenek az újévi meccs visszavágójaként. A jugóknak sikerült a visszavágás, hiszen 4:0-ra nyertek. Következett újabb két bajnoki (1:0 a Szombathelyi Törekvés, 2:2 a Csepeli Vasas ellen), majd a már hagyományosnak mondható ellenfelek ellen a Húsvéti-torna. Bécsben az Austria gy?zött 2:1-re, másnap, április 1-jén (nem áprilisi tréfaként) a Népstadionban sikerült legy?zni 4:2-re a Rapidot. Következett újabb három bajnoki (Bp. Vasas 0:1, Szegedi Haladás 3:0, Bp. Honvéd 1:2), majd egy emlékezetes mérk?zés: a Bp. Honvéd és a Kinizsi legjobbjaiból összeállított vegyescsapat a brazil Botafogót verte a Népstadionban 6:2-re. Az összeállítás az alábbi volt (vastag bet?kkel a mieink): Faragó - Dudás, **Mátrai**, **Dalnoki** - Bozsik, Kotász - Budai, Kocsis, Tichy, Puskás, **Fenyvesi** csere: **Ombódi**.

1956 májusa újabb öt bajnoki mérk?zést hozott, Bp. Dózsa 0:0, Salgótarjáni Bányász 1:1, Szegedi Haladás 1:2, Tatabányai Bányász 3:2, Dorogi Bányász 2:2. Nem volt egy életer?s hónap, lehetett rajta javítani. Sikerült is! Június 10-én a francia Lens csapata távozott 7:1-es vereséggel a Népstadionból. És a fiúk bel?tték magukat, egy héttel kés?bb a Bp. Vörös Lobogóra (nekünk sokkal inkább MTK-ra) mértek egy kiadós 6:2-es vereséget bajnokin. És hogy teljes legyen a júniusi sikersorozat, arról a Dorogi Bányász elleni 3:1, majd a Pécsi Dózsa 1:0-ás legy?zése gondoskodott.

A sikeres június után júliusban a Bp. Dózsa ellen csak 1:1 sikeredett, majd július 22-én az Üll?i úton a Vojvodina 2:0-ás vereséget mért a csapatra. Ezzel aztán alaposan fel is b?szítették a fiúkat, hiszen hat nappal kés?bb 1956. július 28-án a Népstadionban a dán Aarhus 10:0 arányban kikapott t?lük.

Az augusztus megint lehangoló volt: 2:3 a Vörös Lobogó ellen (csak visszavágtak), 1:1 a Tatabányai Bányással, majd 1:2 a Szombathelyi Törekvéssel. Szeptemberben sem sikerült nagyon javítani a mérlegen (Bp. Honvéd 2:3, Bp. Vasas 2:1, Salgótarjáni Bányász 1:1). Októberre már csak egy mérk?zés maradt, 21-én az Üll?i úton a Csepeli Vasas elleni 1:1 volt az utolsó eredmény, amit Kinizsi néven és piros-fehérben értek el. Ezzel a csapat le is játszott valamennyi mérk?zését, de a többiek külföldi túrái miatt sok mérk?zés még hátra volt. És, mint tudjuk, hátra is maradt. A bajnokság a következ? sorrendnél szakadt félbe:

1. Bp. Honvéd
 2. Bp. Dózsa
 3. Bp. Vörös Lobogó
 4. Bp. Kinizsi
 5. Salgótarjáni Bányász
 6. Csepeli Vasas
- és így tovább...

1956. október 23-án megváltozott Magyarország! H?sök adták vérüket a szabadságért, bebizonyították, e nemzetet nem lehet megtörni. És a nemzet csapatát sem. Íme az 1956. november 2-i Magyar Népsport tudósítása a

Ferencvárosi Torna Club újjászületéséről.

Újra felzúgott a „Hajrá Fradi”

Csütörtökön délután újjáalakult a Ferencvárosi Torna Club

A sok nagy labdarúgó-csata színhelye, a Ferencváros Ullői úti pályája felemelő ünnepség színhelye volt csütörtökön délután. Már egy óra tájban megindult a hűséges szurkolók áradata a sporttelep felé. A felhőtlen égről kellemesen sütött a nap. A lelátók tetején enyhe novemberi szél fújdogálta a zászlókat: nemzetiszínű lobogónkat és mellette egy másik zászlót, azt a zászlót, amelyet csaknem egy évtizeddel ezelőtt rakott fel a klubház padlására a pályagondnok: a zöld-fehér zászlót. A Springer-szobor felőli oldalon a futópálya vörös salakján már ott állt a Forradalmi Bizottság részére fenntartott széles asztal, beborítva a ferencvárosi szurkolók szeretett színével, a zöld-fehér színnel. Az emberek egyre nagyobb számmal fordultak be a pálya kapuján. Egyszerűen öltözött emberek áradata leperte el a klubház előtti teret, hogy szemtanúja legyen annak a pillanatnak, amikor kimondják: újra megalakult a Ferencvárosi Torna Club. Néhányan bekötött fejfel beszélgettek a tömegben, olyanok, akik tegnap vagy tegnapelőtt még fegyverrel kezükben harcoltak a magyar szabadságért, azért is, hogy most ennek az ünnepi eseménynek is tanúl lehessenek. Görög Sándor, a Kábel- és Műanyaggyár őszhajú munkása remegő kezekkel támogatja a régi jelvényt, amely már ott ékeskedik kabátja gomblyukában. Betotyog Mester Gyuri bácsi is. Körülállják őt, az új világról folyik a tárgyalás. Gyuri bácsi szemüvege megnevedesedik. Hang nem jön ki a torokán, csak bólogat, amikor a körülötte állók egyre ismételtetik:

— Ezt is megértük....

A klubház irodájából hangos szóváltás hallatszik. Hallgatózni sem kell, hogy könnyűszerrel meggyőződjek bárki is arról, miről tárgyalnak odabenn: az egykori Ferencváros vezetői és jogutódjának, a Kinizsinek legbátrabb, legharcosabb képviselői vivják a szöveget azokkal, akik az elmúlt években a Kinizsi-korszak idején nem igaz szívből álltak az egyesület élén, akiket sokszor csak anyagi vagy más érdek vezérelt és nem a ferencvárosi szív. Aztán kijönnek az irodából.

— Majd eldönni a hűséges szurkolótábor, hogy kiket ismer el a sportklub vezetőiként — mondja Németh János, a hajdani sokszoros válogatott vízilabdázó.

Kint az asztal mögött szinte percek alatt eldől a kérdés. A sok ezer főnyi tömeg kórusban kiáltja, s mindannyiszor ismétli, hogy „Hajrá Fradi”, nem akarunk a sportklub élén sztilista, rákosista elemeket.

Az ünnepség rövid.

Tulajdonképpen csak arról van szó, hogy a szerdán választott Forradalmi Bizottság a szurkolókkal egyetemben kimondja a Ferencvárosi Torna Club újjáalakulását.

Tóth Lajos dr., a Ferencváros egykori főtájkára bejelenti, hogy a végleges vezetőséget csak később választják meg, mégpedig a legtökéletesebb demokratizmus elve alapján: a sportklub tagsága titkos szavazással dönti majd el: kik lesznek a vezetők, kikből álljon az elnökség. Egyelőre a szakosztályok élén is csak ideiglenes vezetőség működik.

Kispéter Mihály a szurkolók nagy üdvözlőgála, ütemes tapsa közepette lép a mikrofon elé és a játékosok nevében beszél.

— Nagyon-nagyon boldog vagyok — mondja elcsukló hangon. — Arra kérem szurkolóinkat, hogy továbbra is tartsanak ki a csapat mellett úgy, mint ahogyan eddig tették. Segítsen az Isten mindannyiunkat!

Aztán még többen kérnek szót. Oláh Kálmán, a Független Kisgazdapárt képviselője egyenesen a párt központjából érkezik.

— Tildy Zoltán államminiszter üdvözlését hozom — mondja — Az államminiszter üdvözlését küldi a Ferencváros vezetőinek, minden szurkolójának abból az alkalomból, hogy a sportklub újjáalakult. Sok sikert kíván a Ferencváros további működéséhez.

Az ünnepség hivatalos része ezzel véget is ért. Zeng, zűg a „hajrá Fradi”, a tömeg kiáltása túlhallatszik tán a Nagyvárad téren is. Lassan távoznak az emberek. Még sokáig folyik a beszélgetés arról, hogy miként szerepelnek majd az FTC sportolói jövőre — a labdarúgók, az ökölvívók, a vízilabdázók és a többiek. Molnár Béla, a ferencvárosiak több mint két évtizeden át hűséges vezetője örömmel újságolja:

— Labdarúgó-csapatunk valószínűleg kiegészül azokkal, akiket elvittek tőlünk. A Honvéd bejelentette, hogyha Budai és Kocsis vissza akar térni a Ferencvárosba, nem gördít akadályt eléje. Most már csak rajtuk múlik, hogy visszajönnek-e.

Nyűzsög a távozó tömeg a ferencvárosi pálya bejáratainál. Sokan az elmúlt tíz esztendő fullasztó emlékeit idézgetik. A többség azonban már a jövőről beszél...

A forradalom leverése után a csapatok többségéhez hasonlóan a Fradi, immáron újra a FRADI, a zöld-fehér Fradi is külföldi túrán vett részt, mégpedig kölcsönjátékosokkal. Csapatunkat Dorogról er?sítettük meg, a kapus Ilkuval és az aranycsapat tagjával Buzánszky Jen?vel. Eredményeink:

1956.12.17. Újvidék: FTC - Vojvodina 3:1

1956.12.20. Újvidék: Vojvodina - FTC 1:0

1956.12.23. Belgrád: Radnicki - FTC 6:2

1956.12.26. Titográd: FTC - Buducsnoszt T. 2:1

1956.12.29. Szarajevó: FTC - Szarajevó válogatott 4:1

1956.12.31. Szarajevó: FC Szarajevó - FTC 2:1

Az 1956-ban játszott díjmérk?zések összesítése:

40 mérk?zés: 19 gy?zelem, 9 döntetlen, 12 vereség: 97 : 56 gólarány

Rendkívüli id?k, rendkívüli kép. A Fradi a legels? alkalmat is megragadta, hogy újra Fradiként jeleníthesse meg önmagát. Ehhez apropót az 1956-os ifjúsági bajnokcsapat tablója adta. Felhívjuk a figyelmet az alsó sorban jobbról a második ifjúra (Rákosi Gyula), akire kés?bb is nagyon büszkék lehettünk.

Forrás:

Nagy Béla: Fradi futballkrónika 1899-1973

Nagy Béla: Fradisták futballmezben 3.

nemzetisport.hu

www.ftcbk.eu

Ajánló